

ת"פ 41414/09/13 - מדינת ישראל נגד אייל אליהו אור

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 41414-09-13 מדינת ישראל נ' אור(עציר)

בפני בעניין:
כב' השופט ד"ר שאול אבינור
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד טל בנאי-גת

המאשימה

נגד

אייל אליהו אור (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אלי כהן ועו"ד רותם טובול

הנאשם

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון ללא הסכמה עונשית, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו, בעבירות בהן הואשם בכתב האישום המתוקן, דהיינו: פגיעה בנסיבות מחמירות (באמצעות סכין), לפי הוראות סעיף 334 בנסיבות סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), ואיומים, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, החל מחודש מאי 2013 ועד לערב מעצרו של הנאשם (ביום 16.9.13), ניהלו הנאשם והמתלוננת מערכת יחסים רומנטית. ביום 15.9.13, בשעה 20:00 או בסמוך לכך, פרץ ויכוח בין המתלוננת לבין הנאשם על רקע רצונה של המתלוננת לסיים את הקשר עמו.
3. בהמשך הדברים, בעת שהשניים שהו ברכבו של הנאשם, אחז הנאשם בחוזקה בשיערה של המתלוננת ואמר לה "את אישה רעה ומסובבת אותי... אני אגרום לך שתשנאי אותי כל החיים... אני אהיה לך חרוט בלב".
4. בשלב מסוים אחז הנאשם בידו האחת בראשה של המתלוננת ובידו השנייה בסכין, אותו הצמידו לפניה. הנאשם איים על המתלוננת בכך שאמר לה "אם יקרה משהו לאמא שלי, אני אבוא לכל המשפחה שלך במוות. אני אשב ואצא מהכלא אחרי שנה-שנתיים ואבוא לכל המשפחה שלך במוות". המתלוננת ניסתה להרגיע את הנאשם ולהרחיק את הסכין מפניה. כתוצאה מכך נפצעה המתלוננת בכרית אגודל יד ימין, באופן שאצבעה נדרשה לתפרים.
5. בשלב זה איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה "אם יקרה משהו לאמא שלי, אני אהרוג את כולכם... את החתך אני חייב לעשות לך", וחתך את המתלוננת בלחיה השמאלית

- באמצעות הסכין. כתוצאה מכך נגרם למתלוננת חתך אלכסוני (לצרציה) בלחי ימין באורך 8 ס"מ.
6. כאמור, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן הנ"ל, והורשע בעבירות בהן הואשם על יסוד הודאתו זו.

ב. הראיות לקביעת העונש:

7. כראיות לקביעת העונש הגישה ב"כ המאשימה את גיליון הרשעותיו של הנאשם (הוגש וסומן ע/1). כעולה מגיליון זה, לנאשם, יליד שנת 1969, הרשעה קודמת אחת משנת 2009 בגין עבירה של הגרלות והימורים אסורים משנת 2007.
8. ב"כ המאשימה זימנה לעדות את המתלוננת, אשר תיארה את תחושותיה הקשות בזמן האירוע, כמו גם את קשייה וחרדותיה בעקבותיו ואת הנזקים שנגרמו לה בעטיו (ר' בפרוטוקול, עמ' 12 שורה 7 ואילך).
9. בחקירתה הנגדית תיארה המתלוננת את שקרה לאחר האירוע נשוא כתב האישום, כלהלן:

אחרי הפציעה שלי דיממתי מאוד בעיקר באזור האגודל, ביקשתי מהנאשם שייקח אותי לבית החולים, הוא התחיל לנסוע ואז התחרט, הוא אמר לי שאין לי כלום, את לא צריכה ללכת לבית חולים. הוא אמר לי אין לך כלום. לא צריכה ללכת לבית חולים, הוא רצה לחזור הביתה. אמרתי לו שאני חייבת לקבל טיפול, כולי דיממתי על הרגליים על החזה ועל הבגדים. והוא אמר לי, מה תגידי להם. אמרתי לו שאני אגיד שנתקלתי במשהו חד ושאני חייבת לקבל טיפול שייקח אותי לבית חולים, הוא אמר בסדר ונסענו לבית חולים. הגעתי לבית חולים, לקחה אותי אחות ומיד הצמידו לי אחות היא דובבה אותי, הגיע כירורג ותפר לי את האגודל, החתך היה די עמוק ורצו לבדוק אם יש נזק נוירולוגי, לא ידע לקבוע את זה באותה בדיקה, הוא ביצע את התפרים, הגיע פלסטיקאי שטיפל לי בחתך בפנים, עכשיו לא רואים את זה כי אני מאופרת... (ר' בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 8 ואילך).

10. בהמשך הדברים הבהירה המתלוננת כי בתחילה לא ציינה, בפני השוטר שחקר אותה, כי הנאשם הוא שגרם לה לפציעות, וזאת משום שחששה מאיומי הנאשם עליה ועל משפחתה. היא הוסיפה וציינה כי עברה למקלט לנשים מוכות משום שכך יעצה לה העובדת הסוציאלית בבית החולים (ר' בפרוטוקול, עמ' 15 שורה 2). עם זאת הודתה המתלוננת כי מעת האירוע לא יצר עמה הנאשם קשר כלשהו (שם, שורה 14).

11. ב"כ הנאשם הגישו מצידם, כראיות לקביעת העונש, את התעודה הרפואית שהוכנה בעניינה של המתלוננת (הוגשה וסומנה ע/1). כעולה מתעודה זו, החתך בכרית האגודל נתפר, ובאשר לחתך בפנים צוין כלהלן:

...בבדיקתה (של המתלוננת - ש.א.) לצרציה אלכסונית בלחי שמאל כ-8 ס"מ שטחית בחלקה הרסטאלי ומעט עמוקה יותר בחלקה הדיסטאלי אולם עדיין שטחית ביותר עם שוליים ישרים, אינה מדממת... (ר' בתעודה הרפואית ע/1).

12. כמו כן הגישו ב"כ הנאשם תעודה רפואית אודות מצבה הרפואי של אמו של הנאשם, אשר סובלת מסרטן ריאות (התעודה הוגשה וסומנה ע/3), וזימנו לעדות את אחיו של הנאשם, מר אפי גולבי, אשר

העיד על אופיו הטוב של הנאשם ועל התמיכה והעזרה הרבה שהעניק לאמם במחלתה וגם לשני אחים נוספים, אשר סבלו מבעיות קשות והתדרדרו לשימוש בסמים מסוכנים (ר' בפרוטוקול, עמ' 20).

13. ב"כ הנאשם הגישו חוות דעת בעניין "**הערכת מסוכנות ובדיקת התאמה לטיפול**", אותה הזמינו מהעובד הסוציאלי מר אבי תפילין (הוגשה וסומנה ס/2). מסקנתו של מר תפילין, בחוות דעתו האמורה, היתה כי "**מסוכנותו של מר אור הינה נמוכה ביותר עד כדי לא קיימת**", וזאת נוכח הטעמים אותם מנה ובהם תהליך נטילת אחריות, שהתפתח במהלך ימי מעצרו של הנאשם והגיע כיום לכדי נטילת אחריות מלאה על ידי הנאשם; אי-השלכת אחריות על המתלוננת ואף הבנה כלפי המתלוננת; והשלמה עם ניתוק הקשר בין הנאשם לבין המתלוננת.

14. מר תפילין סיכם את הערכתו כלהלן:

...אני סבור כאמור כי מר אור איננו מהווה סיכון לבת זוגו לשעבר וכי מצבו הרגשי איננו מצביע על מסוכנות כלשהי. אני סבור כי ניתן לסייע רבות למר אור בהתמודדות עם רגשותיו, תחושותיו וכעסיו במהלך היותו בקשר זוגי ולהערכתי עם שחרורו יהיה אפשר לשלבו במסגרת של טיפול פרטני וטיפול קבוצתי במרכזנו לשם סיוע בתחומים אלו. להבנתי התאמתו לטיפול רבה ביותר. אני מעריך ומתרשם כי תקופת המעצר הממושכת משמשת ושימשה כגורם מרתיע בעבור מר אור ולהערכתי מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת, בשילוב הטיפול המוצע לעיל, יהוו שילוב יעיל וטוב לעתידו של מר אור. אני מוכן לקבלו בכל עת (ר' בחוות דעתו ס/2).

15. ב"כ המאשימה עמדה על חקירתו הנגדית של מר תפילין, והוא התייצב בבית המשפט. בחקירתו הנגדית חזר מר תפילין על מסקנותיו הנ"ל. מר תפילין הסביר כי הנאשם פיתח רגשי נחיתות ותלות רגשית עזה במתלוננת, וסוג זה של התנהגות הינו בר טיפול עם סיכויי הצלחה גבוהים (ר' בפרוטוקול, עמ' 18).

ג. עיקר טענות הצדדים:

16. ב"כ המאשימה עתרה לענישה מחמירה וביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 40 חודשי מאסר בפועל, תוך הדגשת הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובהם הבטחת הביטחון האישי והחירות האישית של כל אדם, וההגנה על זכותו של אדם לבחור עם יהיה בקשר ועם מי לא.

17. לשיטת ב"כ המאשימה מדובר באירוע אלימות חמור ביותר, שאך בדרך נס לא הסתיים בתוצאות קשות יותר. בנוסף, הנאשם הצטייד בסכין ומכאן שמדובר באירוע מתוכנן מראש. זאת ועוד, בהשתלשלות האירועים, כפי שהיא מתוארת בעובדות כתב האישום המתוקן, היו לנאשם מספר הזדמנויות להתעשת ולהפסיק את מעשיו אך הוא בחר להמשיך בהם.

18. באשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם עתרה ב"כ המאשימה לעונש ברף הגבוה של המתחם, לדבריה משום שמדובר במקרה שיכול היה להסתיים בצורה חמורה בהרבה (ר' בפרוטוקול, עמ' 19 שורה 19). בנוסף עתרה ב"כ המאשימה להטלת מאסר מותנה ולפיצוי משמעותי למתלוננת.

19. ב"כ הנאשם ביקשו להקל בעונשו של הנאשם. ב"כ הנאשם הדגישו את העובדה שמדובר בנאשם

שהינו הלכה למעשה ללא הרשעות קודמות כלשהן משום שבעברו רישום פלילי אחד בגין עבירה שעניינה השתתפות בהימורים, שאינה עבירה פלילית מובהקת. לדבריהם, הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי עד למועד ביצוע העבירות דנא, עבד, השתכר למחייתו ולמחיית בני ביתו, וסייע לקרובי משפחתו ובמיוחד לאמו החולה ולשני אחיו שהתמכרו לסמים מסוכנים וש אחד מהם אף התאבד.

20. לענין המעשה עצמו הדגישו ב"כ הנאשם כי הפגיעה במתלוננת היתה מינימאלית, והתבטאה בדקירה באצבע ובחתך בלחי, כאשר מתוך התעודה הרפואית ס/1 ניתן ללמוד שמדובר בחתך שטחי ביותר, וגם בבית המשפט ניתן היה לראות שלמתלוננת לא נותרה כל צלקת. לגישתם, מדובר באירוע חד פעמי ולא מתוכנן, שלפניו הנאשם מעולם לא השתמש באלימות כלפי המתלוננת וגם בתום האירוע דנא פינה את המתלוננת לבית החולים.

21. ב"כ הנאשם הדגישו את הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, את נטילת האחריות על מעשיו ואת חרטתו הכנה. בנוסף, כעולה גם מחוות דעתו של מר תפילין (ס/2), יחסיו של הנאשם עם המתלוננת היו פרק קצר בחייו. הנאשם השלים עם הפרידה מהמתלוננת והמסוכנות שלו הינה אפסית. לשיטת ההגנה אמנם צריך להעניש את הנאשם על מעשיו, אך בהתחשב בנתונים האמורים הענישה צריכה להיות ברף המינימלי. ב"כ הנאשם עתרו אפוא לקביעת מתחם עונש הולם מתון בהרבה מזה לו עתרה ב"כ המאשימה ולגזירת עונשו של הנאשם ברף הנמוך בתוך מתחם העונש ההולם.

22. הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הביע צער וחרטה על מעשיו. הנאשם הדגיש כי רצה גם להתנצל בפומבי בפני המתלוננת, אך היא עזבה את האולם בטרם הגיע תורו לומר את דברו.

ד. קביעת מתחם העונש ההולם:

23. בהתאם להוראות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירות אותן ביצע הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

24. באשר לערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות מקובלים עליי טיעוני ב"כ המאשימה. יחד עם זאת, בהתחשב בנסיבות המקרה דנא, ובפרט בעובדה שמדובר באירוע ממוקד בו הפגיעה במתלוננת היתה מתונה יחסית, מן הדין כי רף העונש העליון יהא נמוך מן הרף לו עתרה ב"כ המאשימה. עוד יש להעיר, בהקשר זה, כי מתחם העונש ההולם לו עתרה ב"כ המאשימה הינו רחב מדי, ואין בו יחס סביר בין רף הענישה התחתון לבין רף הענישה העליון.

25. בסופו של דבר, בהתחשב בשיקולים האמורים ובנסיבות המקרה דנא, אני קובע כי מתחם העונש ההולם הינו בין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים לבין מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים.

ה. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

26. בהתאם להוראות סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם - למעט מקרים חריגים בהם הוא רשאי לחרוג ממתחם זה, שאין עניינם לכאן - וזאת תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות סעיף 40יא לחוק

העונשין.

27. באשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

הרשעות קודמות - כאמור, לנאשם הרשעה אחת בלבד משנת 2009 בגין עבירה של הגרלות והימורים אסורים משנת 2007. מדובר אפוא בנאשם שאין לחובתו הרשעות כלשהן בעבירות פליליות מובהקות, וממילא כמובן בעבירות שביצוען כרוך באלימות.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, בטרם החלה שמיעת הראיות, ונסיבות אלה יש כמובן לזקוף לזכותו.

זאת ועוד, הנאשם הביע, בדברו האחרון לעונש, חרטה על מעשיו, שניתן היה להתרשם מכנותה. בהקשר זה, יש גם ליתן משקל מסוים לאמור בחוות דעתו של מר תפילין (2/ס) ולעדויות לפניי, בהם תיאר את הליך נטילת האחריות שעבר הנאשם בתקופת מעצרו וגם הצביע על המסוכנות הנמוכה להישנות המעשים.

נסיבותיו האישיות של הנאשם - הנאשם הינו יליד שנת 1969. מדובר אם כן בנאשם שאינו צעיר ומכאן שיש ליתן משקל מוגבר לעברו הנקי. כמו כן, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות הלא פשוטות של הנאשם, כפי שתוארו על ידי באי כוחו וכפי שהם עולים מתוך המסמכים 2/ס (חוות דעתו של מר תפילין) ו3/ס (התעודה הרפואית בעניין אמו של הנאשם).

ז. דין והכרעה:

28. שקלולם של הנתונים והשיקולים האמורים, תוך התחשבות בהודאתו של הנאשם, על כל השלכותיה, וגם בנטילת האחריות מצידו והחרטה שהביע, מוליך למסקנה כי יש לגזור את דינו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

29. אכן, מדובר באירוע חמור, המצדיק הטלת עונש של מאסר בפועל לתקופה לא קצרה. יחד עם זאת, טיעון ב"כ המאשימה, שלפיו יש לגזור את דינו של הנאשם ברף הגבוה של מתחם העונש ההולם משום שמדובר במקרה אשר בדרך נס לא הסתיים בצורה חמורה יותר, אינו טיעון ממין העניין. טיעון זה רלוואנטי לקביעת מתחם העונש ההולם עצמו, להבדיל מגזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם; וכאשר מדובר, כבענייננו, בנאשם לא צעיר נטול הרשעות מהותיות קודמות, אשר הודה ונטל אחריות ואף עבר הליך של הפנמת והבנת אחריותו, מן הדין - בפרט כאשר קיימות נסיבות אישיות לקולא - לגזור את דינו ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

30. יחד עם זאת, נוכח הנזק הפיסי והנפשי שנגרם למתלוננת עקב האירוע מן הראוי להטיל על הנאשם פיצויים לטובתה בשיעור גבוה-יחסית למקובל בכגון דא, וכך אני קובע.

ז. סוף דבר:

31. אשר על כן ולאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, החל מיום מעצרו (16.9.13).

(ב) מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים

עמוד 5

מיום שחרורו מן המאסר, עבירה של אלימות כלפי הגוף.

- (ג) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה של איומים.
- (ד) קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.11.14.
- (ה) פיצויים למתלוננת, עדת תביעה מס' 1, בסך 10,000 ₪, אשר יופקד בקופת בית המשפט עד ולא יאוחר מיום 1.11.14.
- (ו) ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"א אב תשע"ד, 17 אוגוסט 2014, במעמד הנוכחים.